

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابا” จากหัวใจของลูกแล้วจะมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ไม่ใช่เพียงแค่พูด แต่ขอให้มีการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องอยู่ภายในและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** เมื่อลูกบางคนพูดว่า “بابا จิตใจของลูกสับสนและลูกมีปัญหา” คำสอนใดที่بابาจะให้เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะคงอยู่ในความสุข
- คำตอบ:** بابาพูดว่า ลูกๆ คำพูดเหล่านี้ของลูกผิด ผิดที่จะพูดว่า “จิตใจของฉันสับสน” เมื่อโยคะสติปัญญา กับพ่อ นั้นขาดตอน สติปัญญาก็จะเร่ร่อนและไม่มีความสุข เหตุนี้เองبابาจึงแสดงวิธีการให้ลูกเห็นว่า จงเก็บซาร์ทของลูก เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา” อยู่ภายใน รับศรัทธาในทุกย่างก้าวและปัญหาของลูกจะจบสิ้นลง
- เพลง:** ผู้อาศัยของป่า ชื่อของท่านคือสิ่งล้ำนชีวิตของฉัน!

โอมซานติ พระเจ้าที่ไร้ตัวตนพูดกับลูกที่ไร้ตัวตน พระเจ้าที่ไร้ตัวตนพูดผ่านผู้ใด ผ่านร่างกายนี้ที่ท่านยืมมาใช้ มีการอธิบายว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตนไม่มีชื่อของร่างกาย ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหลายมีชื่อของร่างกายและพวกเขาถูกเรียกด้วยชื่อเหล่านั้น ที่นี้พ่อที่ไร้ตัวตนพูดกับลูกที่ไร้ตัวตนว่า จงลืมนามร่างนั้น ลูกดวงวิญญาณต้องทิ้งร่างนั้นและมาหาพ่อ ลูกต้องไม่มาเกิดในดินแดนแห่งความตายนี้อีกต่อไป พ่อแม่ทางร่างเหล่านั้นนำลูกเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับร่างกาย-“ผู้นี้คือคนนั้นคนนั้นของลูก” ในขณะที่พ่อเหนือโลกพูดว่า พ่อไร้ตัวตน พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกคือดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตนเช่นกัน พ่อได้รับการคำจูนของร่างกายนี้ ขณะที่ลูกมีร่างกายของตนเอง พ่อยืมร่างกายนี้มาใช้เวลานี้จงจดจำฉัน พ่อของลูก พ่อคือพ่อที่ไร้ตัวตนของลูกๆ จงพูดว่า “بابา بابา” บางครั้งลูกบางคนพูดว่า จิตใจของฉันสับสน จิตใจของฉันไม่มีความสุข โอ! แต่เหตุใดลูกจึงใช้คำว่า “จิตใจ” จงพูดว่า “เหตุใดฉันจึงลืมนามبابา เหตุใดฉันจึงลืมนามبابาผู้ที่ทำให้ฉันมีค่าควรแก่สวรรค์เล่า” จงทิ้งสำนึกของร่างกายและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ بابาพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน จงจดจำพ่อ بابาที่ไร้ตัวตนพูดกับดวงวิญญาณที่ ไร้ตัวตนว่า ให้เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา” ผู้ นั่นคือพ่อ ในขณะที่แม่นั้นแผลงตัว แผลงนอนว่าแม่ยังเป็นที่ต้องการพร้อมกับพ่อด้วย ไม่มีผู้ใดในโลกรู้ว่า พ่อสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านผู้นี้และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าพ่อ แล้วแม่อยู่ที่ใดเล่า จากด้อมบาศะไม่ถูกเรียกว่าแม่ จากด้อมบาศะคือเครื่องมือที่จะดูแลทุกคน ผู้นี้ไม่อาจดูแลทุกคนได้เพราะเขาเป็นผู้ชาย เหตุนี้เองจึงมีจากด้อมบาศะ แม่ของเธอก็เป็นผู้นี้ด้วยเช่นกัน บราห์มาคือแม่อาวุโส ลูกทั้งหลายคือบราห์มากุมารและกุมารี พวกเขาพูดถึงแม่และพ่อ ดังนั้นพ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบาย นี่ไม่ใช่งานของผู้รู้หรือนักบวช พ่อก่อตั้งสวรรค์ มายาราวินเริ่มเปลี่ยนสวรรค์เป็นนรก พ่อให้ความสุขและมายาเป็นต้นเหตุของความทุกข์ นี่คือการละเล่นที่เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์และเป็นเรื่องของบารัต บารัตเคยเป็นเช่นเพชร เวลานี้ บารัตกลายเป็นเช่นเปลือกหอย เคยมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ในบารัตและมีภาพลักษณ์ของสิ่งนั้น เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ แต่ไม่มีใครรู้ว่ามันถูกก่อตั้งขึ้นมาเมื่อใด พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี มีการอธิบายให้แก่ลูกว่า 5,000 ปีที่แล้วเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เคยมีลักษมีนารายณ์ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ฯลฯ เคยมี 8 ราชวงศ์ มี 12ราชวงศ์ในจินทรวงศ์ มีราชวงศ์ต่างๆ ได้แก่ ราชวงศ์มุกัล ราชวงศ์ซิกข์ อธิบายแก่ลูกว่า 5,000 ปีที่แล้วมีเพียงอาณาจักรเดียวของลักษมีและนารายณ์อยู่ในบารัต เคยมีรัฐบาลที่ทรงอำนาจของโลก พ่อเท่านั้นที่สร้างสิ่งนั้น นี่คือการที่ชาวบารัตร้องขอ ในเวลานี้ไม่มีอาณาจักรใดๆ ไม่มีราชาหรือราชินี นี่คือการปกครองชั่วคราวของประชาชนโดยประชาชน ไม่มีความสุขในสิ่งนี้ ในขณะที่เวลาผ่านไปจะมีแต่ความทุกข์มากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้คือความสุขที่เป็นเหมือนภาพลวงตา ในคัมภีร์มีตัวอย่างของดรูพดีและดรูโยธัน จริงๆแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาั่งลงและแต่งเรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดขึ้นมา อาณาจักรนี้เป็นเหมือนภาพลวงตา พวกเขา (ชาวบารัต) ได้รับอาณาจักรของตน แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้มีความสุขมากขึ้น ไม่มีความสุขทุกข์มากเท่านั้นในช่วงเวลาของรัฐบาลอังกฤษ ทุกสิ่งราคาถูกลงมาก เวลานี้ทุกสิ่งแพงมาก ความอดอยาก ฝนตกหนัก แผ่นดินไหว ฯลฯ ทุกสิ่งจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนจะต้องการน้ำอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังสังเวียรร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกเพื่องานรับใช้ที่จะทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ ลูกช่วยพ่อ แล้วพ่อก็ก่อตั้งรัฐบาลเดียวที่ทรงอำนาจของโลกขึ้นมา นั่นคือ อาณาจักรเดียว หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ลูกจะเห็นนิมิตที่ลูกเคยมีเกี่ยวกับการทำลายล้างด้วยดวงตาคู่นี้ในทางปฏิบัติ พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือลูกของبابา ดังนั้น จงเฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา!” เมื่อลูกพูดว่า “จิตใจของฉันสับสน” หรือ “จิตใจของฉันไม่มีความสุข” เอาคำว่า “จิตใจ” ออกไป ลูกจะมีความสุขได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำبابา ลูกไม่มีความสุข

สุข เพราะไม่รู้จักตนเอง เหตุใดลูกจึงใช้คำว่า “จิตใจ” โอ ลูกจงจำพ้อไม่ได้เขียวหรือ ไข่หรือที่ลูกจะลืมนพอ ลูกเคยไหมที่ พุดถึงพ้อทางกายว่าลูกจำเขาไม่ได้ แม้แต่เด็กเล็กก็ยังไม่ถูกสอนว่า นี่คือแม่และพ้อของเธอ ที่นี้พ้อที่ไว้ชีวิตจำกั้ดพุดว่า จง จดจำพ้อและพ้อจะพาลูกไปสู่สวรรค์ ลูกเพียงแค่ว่าต้องมาเป็นของบาม่า พ้อพุดว่า จงเฝ้าแต่ทำตามคำสั่งของพ้อ ลูกต้อง แสดงบัญชีของลูกให้กับพ้อ พ้อรู้ว่า ลูกหารายได้มากเพียงใด ดังนั้น พ้อก็เช่นกันจะรู้ได้เมื่อลูกบอกท่านเท่านั้น พ้อบอก ลูกอย่างรวดเร็ว่า พ้อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี บาม่าพุดว่า พ้อคือผู้ประทาน พ้อมาเพื่อให้แก่ลูก) จงใช้ทุกสิ่งที่มีในหนทางที่มีค่าด้วยเช่นกัน เพราะนี่คือวิธีการที่ลูกจะต้องสร้างเพื่ออนาคตของตนเองในเวลานี้ ลูกจะ ได้รับอำนาจปกครองที่ยิ่งใหญ่แห่งดินแดนสุขาวดีได้มากตามที่ลูกใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่า มีบัญชีของการให้และการรับ ลูก แลกเปลี่ยนทุกสิ่ง เพื่อแลกกับสิ่งเก่าๆ ท่านให้ทุกสิ่งที่มีใหม่แก่ลูก) ท่านคือลูกค่าขึ้นหนึ่ง จงให้ด้วยมือหนึ่งและรับอีกมือ หนึ่ง มีคำกล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ลูกค้าคนแรกของท่านเป็นเช่นที่ข้าพเจ้าหารายได้จากเขาก็เพียงพ้อแล้ว พ้อมาเพื่อ ทำให้ลูกเป็นนายของโลกอย่างสมบูรณ์ พ้อพุดว่า ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้จะกลายเป็นผงธุลี ดังนั้น จงทิ้ง มัน ให้ลืมนความสัมพันธ์ทางกายทั้งหมดของลูก รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย และคิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทั้งหมดนี้ได้รับมาจากพระเจ้า ทั้งหมดเป็นของท่าน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงร่างกาย หากบาม่ารับรู้ ทุกสิ่ง ท่านจะให้คำแนะนำแก่ลูกได้อย่างต่อเนื่อง บางคนถามว่า “บาม่า ลูกควรจะทำอะไรหรือไม่” โอเค หากลูกมีเงิน ลูก อาจจะซื้อรถได้ “บาม่า ลูกอยากสร้างอาคาร” โอเค ลูกอาจจะสร้างได้ บาม่าจะเฝ้าแต่แนะนำลูก) หากลูกมีเงิน สร้าง อาคารมากมาย เดินทางด้วยเครื่องบิน ลูกก็จะมีประสบการณ์กับความสุขอ่างมากมาย บาม่าให้คำแนะนำแก่ลูกท่านนั้น บางคนถามเรื่องการให้ลูกสาวของตนแต่งงาน หากเธอไม่อาจทำตามหนทางของความรู้ได้ ก็ให้เธอแต่งงาน พ้อ (บราห์มา) จะให้คำสั่งที่ลูกต้องเสมอ หากท่านให้คำสั่งที่ผิด ชีพบาม่าจะรับผิดชอบ ท่านยังเป็นดรามราชอีกด้วย นี่ไม่ใช่การชุมนุม ทางจิตที่ธรรมดา นี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ้อ พ้อแนะนำลูกว่า ลูก) จงมาเป็นนายแห่งสวรรค์ จงทำตามศรัทธา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ชื่อที่นั่นสวยงามอย่างยิ่ง ไม่มีชื่อใดเช่น นายบาชาร์มัล ฯลฯ ที่นั่น ที่นั่นมีชื่อเช่น ราม่าจันทรา กฤษณะจันทรา พวกเขาได้รับสมญาศรีด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาสูงส่ง ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่ให้สมญาศรีศรีแก่แมวและสุนัข ฯลฯ พ้ออธิบายว่า นี่คือโลกเก่าที่สกลปรก ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย เวลานั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ้อ ศรัทธาภคเวทีที่ดีคือ สิ่งหลัก อย่างไรก็ตาม มีพระเวทและคัมภีร์จำนวนนับไม่ถ้วน พ้อก่อตั้งทั้งสามศาสนา ได้แก่ บราห์มิน เทพและนักรบ แล้ว อับราฮัมก่อตั้งศาสนาของตนเอง คัมภีร์ของเขาเป็นเช่นนั้นเช่นนี้ อัจชะ พระเวทคือคัมภีร์ของศาสนาใด พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เลย พระเวทไม่ใช่คัมภีร์ของศาสนาชั้นยาส หากคัมภีร์ของพวกเขาคือพระเวท พวกเขาควรที่จะศึกษาแค่สิ่งนั้น แล้วเหตุใด พวกเขาจึงศึกษากันละเล่า ชาวคริสต์นั้นรู้คิด พวกเขาจะไม่เคยศึกษาคัมภีร์ของศาสนาอื่น ชาวบารัตทำให้ผู้คนมากมายเป็น กูรูของตน บาม่าอธิบายว่า เมื่อมีกลุ่มคนมาขึ้นสี่หรือห้าคน ลูกควรอธิบายให้กับแต่ละคนส่วนตัว เหมือนกับที่ลูกเคยนั่ง อยู่กับแต่ละคนส่วนตัวในป่าก็สถาน ด้วยการอธิบายให้กับแต่ละคนส่วนตัวแล้ว ลูกจะจับชีพจรของแต่ละคนได้ จงให้ แต่ละคนกรอกแบบฟอร์ม เพราะโรคภัยของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ศัลยแพทย์จะเรียกคนไข้แต่ละคนเข้าไป จับชีพจร และให้ยาหลังจากเห็นแต่ละคนแล้ว จงมีศรัทธาว่า ข้าพเจ้าคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือผู้รับฟัง ดวงวิญญาณคือผู้ที่ไม่ บริสุทธิ์ การพุดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลจากการกระทำคือการพุดเท็จ การกระทำใดที่ดวงวิญญาณแสดง เขาจะ ได้รับผลของสิ่งนั้นตามนั้น ผู้คนพุดว่า ผู้นี้ได้แสดงการกระทำเช่นนั้น เวลานั้นบาม่ากำลังสอนเราเกี่ยวกับการกระทำที่ดี เช่นที่ข้าพเจ้าจะอยู่อย่างมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด มีปรัชญาของกรรม ในยุคทอง การกระทำเป็นกลาง ไม่มีการทำบาปใดที่ นั้น มายา ผู้ที่ทำให้ลูกกระทำบาปจะไม่อยู่ที่นั่น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง ดังนั้น แน่หนอนว่าลูกจะได้รับมรดก ลูกต้องไป ถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของตน มีบาปจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก บาปของลูกไม่อาจรับการปลดเปลื้องได้ ด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา หรือด้วยการสวดมนต์ หรือทำทาปาเซีย บาปจะได้รับการปลดเปลื้องด้วยไฟของโยคะเท่านั้น ในเวลาสุดท้าย บัญชีกรรมของทุกคนจะถูกสะสางต่างลำดับกันไป หากไม่มีการสะสางบัญชีกรรมก็จะต้องมีการลงโทษ ต้องมีการสะสางบัญชีกรรมด้วยการจดจำระลึกถึงพ้อ เพราะลูกไม่จดจำพ้อ ดวงวิญญาณจึงเขียวเฉา พ้อพุดว่า หากลูกไม่ จดจำพ้อ มายาจะโจมตีลูก จงจดจำพ้อให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ หากลูกจดจำพ้ออย่างน้อยที่สุด 8 ชั่วโมง ลูกจะสอบผ่าน จงเก็บขาร์ของตนเอง พายูจะมาเมื่อลูกไม่ได้คิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ้อ ได้จดจำกันว่า จงรับความสุข ด้วยการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ ลูกต้องจดจำอยู่ภายใน ลูกต้องอยู่อย่างเงียบ) ลูกไม่ต้องพุดว่า “ราม ราม” หรือ “ชีวา ชีวา ” ความทุกข์ทรมานของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกจะปลอดจากโรคภัยไข้เจ็บ นี่คือการเดินทางที่ตรงไป ตรงมา มายาจะตบตีลูกเมื่อลูกลืมนพอ พ้อพุดว่า ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงเฝ้าแต่ขอคำแนะนำจากบาม่าในทุกย่าง ก้าว เพื่อที่ลูกจะไม่ทำสิ่งใดที่เป็นบาป หากลูกสาวของลูกไม่ทำตามหนทางของความรู้ ลูกต้องให้บางสิ่งแก่เธอ หาก ลูกชายไม่อาจอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ เขาไปหารายได้ของตนเอง เขาไปแต่งงานได้ บางคนทะเลาะกันเรื่องทรัพย์สินสมบัติของพ้อ พวกเขาไม่ได้ให้ข้าพเจ้าของตนอย่างเต็มที่ พวกเขาคือลูกเลี้ยง ในขณะที่แน่อนว่าลูกจริงจะบอกบาม่า พ้อจะรู้ได้อย่างไรเล่า

หากลูกไม่ให้ชาวของตนแก่ท่าน หากใบหน้าของลูกสดชื่นแจ่มใสที่นี่ ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอที่นั่นด้วยเช่นกัน ในวัดของเบอร์ล่า มีรูปภาพชิ้นหนึ่งของลักษมีและนารายณ์ อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้ว่า พวกเขาเมื่อใด อาณาจักรของบาร์ตไปทีใด ลูกไปอธิบายให้แก่พวกเขาได้ เริ่มแรก เคยมีความเลื่อมใสศรัทธาที่สโตประธาน ไม่มีสิ่งใดเจือปน แล้วต่อมา ความเลื่อมใสศรัทธาก็มีสิ่งเจือปน โรโซแล้วก็ตโมประธาน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยพูดว่า พระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุดเวลานี้พวกเขาพูดว่า ทั้งหมดคือพระเจ้า นั่นคือสติปัญญาที่ตโม ดังนั้น ลูกจึงไม่ควรพูดว่า ลูกเพิ่งรวมจิตใจไม่ได้ เหตุใดลูกจึงพูดเช่นนั้น สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นเมื่อลูกลืมนอน จงจดจำพ่อและปรารถนาของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง ด้วยการจดจำพ่อ จึงมีรายได้ที่ยิ่งใหญ่ จงจดจำพ่อทั้งคืน จงมาเป็นผู้เอาชนะการหลับนอน ลูกเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า นั่นจะอุทิศตนให้แก่ท่าน ท่านพูดว่า พ่อมาแล้ว ดังนั้นจงจดจำพ่ออยู่เสมอ ท่านคือพ่อของฉัน ดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำท่าน การติดยึดทั้งหมดต่อผู้นี้ควรถูกตัดขาด จงมาเป็นผู้ชนะการติดยึดและเอาชนะสติปัญญาของลูกติดต่อกับผู้เดียวแล้วลูกจะกลับมาเข้มแข็ง เวลานี้ฉันต้องไปสู่บ้านใหม่ เหตุใดฉันควรจะมีการติดยึดต่อโลกเก่าด้วยเล่า เมื่อบ้านใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมา หัวใจจะถูกนำออกไปจากบ้านเก่า พ่อพูดว่า ทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกาย นี้เก่าแล้ว เวลานี้จงจดจำพ่อและมรดกของลูก ด้วยการศึกษานี้ ลูกจะมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทอง บาบাইผลในทางปฏิบัติใน 1 วินาที นี่คือวิทยาลัยสำหรับการมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ไม่ใช่วิทยาลัยที่ซึ่งเจ้าชายและเจ้าหญิงไปศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องเป็นเช่นนั้นที่นี่ และหลังจากเป็นเจ้าชายแล้ว ลูกจะเป็นราชาอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สังเวียร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกในการรับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ จงเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ
2. ให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสที่นี่ อย่าได้เหี่ยวเฉาในสถานการณ์ใดๆ จบสิ้นความทุกข์และความทุกข์ทรมานทั้งหมดด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีและผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ และรับใช้ด้วยกิจกรรมและใบหน้าของลูก จงรักษาสำนักอยู่เสมอว่า ลูกเป็นดวงวิญญาณจากเพียงกำมือเดียวในหลายๆ พันล้าน ผู้ที่รู้จักพ่อและได้พบท่านแล้ว ให้รักษาความสุขนี้และใบหน้าของลูกจะกลายเป็นศูนย์เคลื่อนที่สำหรับงานรับใช้ ผู้คนจะเฝ้าแต่ได้รับคำแนะนำของพ่อจากใบหน้าที่สดชื่นแจ่มใสของลูก บัพดาตาพิจารณาว่า ลูกทุกคนเป็นผู้ที่มีค่าและมีความสามารถ ดังนั้นขณะเคลื่อนไป ขณะรับประทานและดื่มและด้วยการทำงานรับใช้ที่ให้คำแนะนำของพ่อผ่านพฤติกรรมและใบหน้าของลูก ลูกจะกลายเป็นโยคีและผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างไม่วุ่นไหวและหนักแน่นมั่นคงเหมือนองคต ศัตรู มายาก็ไม่อาจเขย่าได้

*** โอม ขานติ ***